

kan anvendes efter sit Formaal. Saaledes er Stillingen, og jeg tror, det skal vise sig, naar Befolkningen nu endelig faar Løjlighed til at udtale sig, at i den Rigsdag, der kommer sammen efter den 11. April, vilde denne Ordning ikke kunne blive vedtaget, saaledes som den blev her, ved at man gennemtrumfede den med et Mindretal bag sig.

Formanden: Det ærede Medlem bruger for stærke Ord, Udtryk, som ikke kan referere sig til Forsvarsministerens Udtalelser.

Rode: Til de Tal, som den højtærede Forsvarsminister angav for Militærudgifterne siden 1920—21, bør ogsaa føjes Tallet for Militærudgifterne for 1919—20, nemlig 56,3 Mill. Kr. Det vil heraf ses, at under Hensyn til det senere skete Fald i Priser og saadant, kan man ikke med Rette paastaa, at den nugældende Ordning virker billigere end den Ordning, som faktisk var i Kraft i 1919—20. Naar den højtærede Minister mener, at det, vi her foreslaar, nemlig Indskrænkning i Indkaldelser og Øvelser, faktisk bryder den nugældende Militærordning, har den nuværende Forsvarsministers højtærede Forgænger været med til paa ganske samme Maade at sætte den foregaaende Militærordning ud af Kraft. Hvad man den Gang gennemførte, og hvad Mindretallet tilsigter nu, er kun under Hensyn til foreliggende Forhold at faa mindre Indkaldelse, færre Øvelser, for derigennem at spare direkte Udgifter for Staten og lette et Tryk paa Befolkningen, som ogsaa i andre Henseender er af økonomisk Betydning. Naar man ikke vil foretage denne Ændring, saa er det, fordi man ikke vil lade denne Ordning være med til at bære sin Del af de Nedsættelser for at tilvejebringe bedre økonomiske Forhold ogsaa for Statshusholdningen, som man ellers paakalder saa ivrigt. Vi maa derfor indtrængende opfordre til ikke at følge den højtærede Forsvarsminister, men at gøre det, som Befolkningen venter, at der skal ske herfra, nemlig at man nedsætter Udgifter, som for Øjeblikket er ganske uforsvarlige, og som overhovedet ikke kan betegnes som tjenende noget virkeligt Formaal.

Ordføreren (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen kunde ikke stemme for Bevillingen paa 5 000 Kr., fordi vi ellers ikke ydede Bevillinger til saadanne Mindefester. Det véd det ærede Medlem meget godt ikke er Tilfældet; vi yder ofte Bevillinger til slige Fester. Men det maa vel være, fordi denne Fest smager det

ærede Medlem noget af Militær og Forsvar, og det er ham jo en Vederstyggelighed. Saa mener det ærede Medlem, at der ikke var Flertal for Vedtagelsen af Forsvarslovene. Det maa være det ærede Medlems behagelige Spøg. Thi Lovene er jo blevet vedtaget af et Flertal. Af den Omstændighed, at en Del Medlemmer sagde: Stemmer ikke, kan man ikke drage nogen Slutning; Lovene er vedtaget med et Flertal.

Til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg sige, at det Tal, han nævnte, 56,3 Millioner for 1919—20, bekræfter jo, at vi i Henhold til de vedtagne Forsvarslove har faaet en Nedgang paa 8 Mill. Kr. selv i Forhold til det nævnte Finansaar, til Trods for, at der i dette var foretaget store Indskrænkninger ved Undladelse af Indkaldelser til Efteraarsøvelser, ogsaa fordi der var uddannet saa stor en Mængde Mandskab tidligere, at det var fuldt forsvarligt at undlade disse Indkaldelser.

Jeg kommer ved denne Behandling til at tænke paa, hvorledes Militærdebatterne har været i Aarenes Løb. Vi husker de lange Debatter, vi inden 1914 havde af de militære Ministeriers Budgetter under Finanslovens tredie Behandling; naar der var Tale om en Bevilling paa faa Tusind Kroner, kunde man den Gang forhandle i Timevis derom. Men i Aarene fra 1914—20 kunde vi faa et halvt Hundrede Millioner i Løbet af et Par Minutter; det var der ingenting i Vejen for. Nu begynder vi igen paa den samme Historie som før 1914. Men Tonen er naturligvis sat ned fra de Herrers Side, fordi de har en Fortid i dette Spørgsmaal.

Forsvarsministeren (Brorsen): Da jeg hørte det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, var jeg lige ved at tro, at vi skulde have begaaet noget lovstridigt, da vi vedtog Militærlovene. Men der var jo dog Flertal for Lovforslagene baade i Folketing og Lands-ting, ellers vilde de jo ikke kunne være blevet vedtaget og ophøjet til Lov. At hele Tinget ikke har været til Stede, betyder jo ikke noget, thi naar er det Tilfældet? I Dag har der været 37 Medlemmer fraværende ved en Afstemning. Det er noget, der sker næsten hver eneste Dag, at Medlemmerne af samtlige Partier kun delvis er med til Afstemningen. Resultatet er det afgørende, og den, der tier, samtykker; det er kun disse Tal, vi har at holde os til. Og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen maa give mig Ret i, at det var den eneste Ordning, som overhovedet kunde gennemføres. De Radikale og Socialdemokraterne var saa uenige som vel muligt, det har jeg tidligere gjort